

Mamince zamrzly stěrače

V roce 2013 jsem byl zvolen předsedou KOT, tedy komise pro otázky tvorby. Pracoval jsem v této komisi s Lubošem Andrštem již v letech 1990 – 1992, celkové srovnání se současností je velmi zajímavé.

Práce v KOT dokonce nepostrádá jisté zábavné prvky. Na rozdíl od let posametových je dnes daleko více pokusů o rafinované, nebo zoufale naivní ošálení komise. A to jak ze stran mladých skladatelů hudby vážné, tak i hudby populární.

Autorka přihlásí triolovou písničku a la Šli-trova „Tereza“ jako vážnou soudobou hudbu. Má pocit, že když do partitury napíše první housle dělené /divisi/ na devět partů(!), zákonitě musí jít o vážnou hudbu. Na první straně partitury zjistíme, že houslisté č.1, 2 a 3 zahrají postupně rozdělený septakord, pak dlouho nic. Později v průběhu skladby pak dokonce sedmý, osmý a devátý houslista zahrají v unisonu kvintu a primu téhož akordu. Zbylí houslisté – tedy čtvrtý, pátý a šestý – mezitím zřejmě čtou knížku, nebo mávají do publika. Melodická stavba této vážné skladby je též pozoruhodná. Po dvojitým opakování triolového motivu „Terezy“ čekáte, že musí přijít nový motiv. Vůbec ne, triolový motiv se opět opakuje a následuje velké textové sdělení: „Mamince zamrzly stěrače.“

Je potěšující a optimistické zjistit, že mladé vážno-popové autory dnes již netrápí žádné komplikované depresivní stavy, jen stěrače, které brzo rozmrznou.

Jiní autoři si zřejmě neuvědomují, že pracovníkům OSA dnes stačí několik kliknutí v Googlu nebo případně telefon do sálku restaurace na Valašsku, kde měla zaznít čtyřicetiminutová symfonická skladba autora v provedení učitelů a žáků hudební školy.

„No, na jeviště se vejde tak 8 lidí, ale už jsme tam jednou měli i 10člennou dechovku,“ odpoví číšník z restaurace. Skladba příslušného autora je ovšem v kategorii 6, velký symfonický orchestr. Podobných provedení si autor nahlásil celkem třináct. Hudební škola na svém webu a facebookovém profilu zveřejňuje fotografie ze všech svých drobných akcí. To je ale náhoda, že nikdo z rodičů žáků účinkujících na koncertech se svými profesory neměl na žádném ze třinácti provedení s sebou fotoaparát! Musely by to být nádherné fotky, skvělá reklama hudební školy:

na malém jevišti dvanáct na sebe namačkaných studentů, dole pod jevištěm zbylých padesát muzikantů symfonického orchestru s dirigentem. Vzadu, ve zbytku sálku, namačkaní nadšení jása-jící rodiče a prarodiče, klikající svými mobily a fotoaparáty. Úžasná akce.

Facebook je zrádný. Nejenže upozorní na to, co se stalo, ale i na to, co se nestalo.

Každý majitel počítače dnes může velmi rychle vyrobit zvukový soubor, který považuje za hudbu. Stačí spustit drum loop, natáhnout jej myší na příslušný počet taktů, přidat dva akordy, které se často udělají samy při letmém doteku MIDI klávesnice. Vše dvacetkrát opakovat a skladba je hotova. Program „Garage Band“, který je na každém iPodu, automaticky vše zmi-xuje. Přes Úschovnu odešlu do spřáteleného rádia a čekám na vyúčtování z OSA.

Počet zastupovaných autorů OSA jde dnes přes osm tisíc, to je vysoké číslo. Pro členství v OSA bych navrhoval opětovné zavedení velmi mírných přijímacích zkoušek. Ano, vím, že to neprojde a také vím, že případné zkoušky odporují autorskému zákonu. Ale stejně by to bylo přirozenější.

// Každý majitel počítače dnes může velmi rychle vyrobit zvukový soubor, který považuje za hudbu. Přes Úschovnu odešlu do spřáteleného rádia a čekám na vyúčtování z OSA.

text:

Emil Viklický
Skladatel, předseda komise pro otázky tvorby
Zastupován OSA od roku 1974, členem od roku 1992